

Kommunledningskontoret

Datum:
2023-04-20Diarienummer:
KSN-2022-03502Handläggare:
Sara-Carin Öhman

Inlämnade interpellationer till kommunfullmäktige 24 april 2023

Förslag till beslut

Kommunfullmäktige beslutar

1. **att** listade interpellationer får ställas och besvaras under kommunfullmäktiges kommande sammanträde.

Ärendet

Kommunfullmäktiges ordförande har gått igenom de inlämnade interpellationerna.

Inlämnade interpellationer

- Interpellation om brister i kommunens uppfyllelse av barns rättigheter från Viviane Obaid (C)
- Interpellation om bättre inkludering och dialog med idrottsföreningarna från Tilde Lind (C)
- Interpellation om obligatoriska religiösa inslag i skolan från Kent Kumpula (SD)
- Interpellation om sexuella orsaker och LVU från Olle Romlin (C)

Interpellation om brister i uppfyllelse av barns rättigheter

Enligt barnkonventionen, som sedan 1 januari 2020 är svensk lag, ska barns perspektiv och åsikter inhämtas i alla beslut där barn påverkas, något som kommunen är tvungen att efterleva i all sin verksamhet.

Dessvärre efterföljs inte detta, Uppsala kommun har påtagliga brister i att tillvarata barnets bästa i sina beslutsprocesser. Tillgängliga rutiner och systematisk uppföljning för efterlevnad av barnkonventionen saknas. Det behövs också bättre former för dialog och inflytande för barn och unga. I övergripande styrdokument finns formuleringar om arbetet med barnrättsperspektivet i kommunen, men när det kommer till det praktiska genomslaget i de kommunala verksamheterna finns det stora brister

I Kommunrevisionens granskning av kommunens arbete med att beakta barnkonventionen framkommer det att ingen systematisk uppföljning av barnrättsarbetet sker i kommunstyrelsen. Vi vet helt enkelt inte om barnkonventionen får praktiskt genomslag och beaktas i Uppsala kommuns olika verksamheter, vilket är allvarligt då kommunstyrelsen enligt kommunallagen har uppsiktsplikt.

Nyligen kom också en granskning från Inspektionen för vård och omsorg (IVO) som konstaterar att Socialnämnden misslyckats med att tillgodose barns rätt att vara delaktiga vid beslut i hälften av de granskade ärendena. Socialnämnden har alltså brustit i att tillvarata barnets lagstadgade rättighet till relevant information, möjlighet till att uttrycka åsikter och att barnets åsikter tillmäts betydelse.

Att barns lagstadgade rättighet till delaktighet i beslut kränks i så hög grad är ett övertramp mot några av vårt samhälles mest utsatta individer. Barns delaktighet i de beslut som de berörs av är en grundläggande förutsättning för att kommunens personal och vi politiker ska kunna göra korrekta bedömningar av vad som är barnets bästa.

Jag frågar kommunstyrelsen ordförande, Erik Pelling:

- Vilka åtgärder tänker styret vidta för att hantera de brister som har framkommit i efterlevnaden av barnkonventionen och barns delaktighet i beslut?

- Hur ska styret mer specifik åtgärda de brister som har framkommit i IVOs granskning?
- Hur ska styret säkerställa att kommunstyrelsen uppfyller sin uppsiktsplikt så att barnkonventionen får praktiskt genomslag och beaktas i Uppsala kommuns samtliga verksamheter.

Viviane Obaid (C)

2023-04-24

Interpellation om bättre dialog med Uppsala kommuns idrottsföreningar

Att Uppsala ska bli Sveriges bästa idrottskommun har varit en uttalad målsättning från styret sedan flera år tillbaka. Trots detta nås vi allt för ofta av larm från vårt idrotts- och föreningsliv som tyder på att kommunen i verkligheten tvärtom försvårar för föreningars verksamheter. En förutsättning för att i stället ge idrotts- och föreningslivet de förutsättningar det förtjänar är en god dialog.

Uppsala är en kommun med förutsättningarna på sin sida när det gäller idrott och fritid. I vår kommun finns över 400 fritidsanläggningar, över 800 föreningar och ett oräkneligt antal idrotts- och fritidsevenemang. I en tid då Folkhälsomyndigheten senast 2021 uppgav att så mycket som en tredjedel av Sveriges befolkning inte uppnår tillräcklig fysisk aktivitet i veckan bidrar idrotts- och föreningslivet till en bättre folkhälsa, en meningsfull fritid för fler och en ökad jämställdhet och integration i vårt samhälle. Idrottsföreningarna utgör därmed en av kommunens viktigaste samarbetspartners.

Näringslivet har länge haft synpunkter på kommunens förmåga att föra dialog. Därför är det beklämmande att även föreningar, till exempel Sirius Bandy vilket gick att läsa i UNT för några veckor sedan, upplever en likartad problematik i sin kommunikation med Uppsala kommun. Den lovande slogan om "Sveriges bästa idrottskommun" verkar därmed varken gälla eller hjälpa kommunens egna idrottsföreningar.

Idrotts- och föreningslivet ska inte behöva lägga sin värdefulla – och ofta ideella – tid på att hantera administrativa besvär. Det är lätt att förstå deras frustration över strandade dialoger med politiker och maktlösheten i att kunna påverka beslut som fattas över huvudena på dem, utan att faktiska problem blir lösta. Kommunikation med kommunen borde ske genom effektiv dialog som upptar så lite tid som möjligt, så att klubbar och föreningar tillåts göra det de gör bäst – bedriva sina verksamheter.

Jag frågar Idrotts- och fritidsnämndens ordförande, Karolin Lundström:

- Vad gör Uppsala kommun för att förbättra dialogen med våra idrottsföreningar?
- Hur ska Uppsala kommun bli bättre på att inkludera idrottsföreningar i arbetet med problemformuleringarna och lösningarna på de kortsiktiga och långsiktiga verksamhetsutmaningar som de står inför?
- När ska Uppsala bli Sveriges bästa idrottskommun?

Tilde Lind (C)

2023-04-24

Interpellation om obligatoriska religiösa inslag i skolan

Vi har minst en gymnasieskola i Uppsala kommun där det är obligatoriskt för alla elever att vara med på ett besök till en moské. Under moskébesöket förväntas tjejerna täcka sin hud och bära särskilda klädesplagg som används som redskap i ett systematiskt kvinnoförtryck. Irans flickor kämpar för sina liv för att slippa slöjan, här i Sverige försöker samhället normalisera det. Vi får inte glömma att vi tyvärr har ett religionsförtryck även i Sverige.

Vi har kvinnor och tjejer i Uppsala kommun som tvingas leva med skyddad identitet och som måste hålla sig gömda från deras egna familjer, på grund av en allvarlig hotbild som baseras på att de står upp för sina rättigheter och vägrar ha slöja på sig.

Skulle en av dessa tjejer gå i Katedralskolan, så skulle hon tvingas in i moskén av skolpersonal som en obligatorisk skoluppgift och hon förväntas täcka sin hud och ha slöja på sig! Samma slöja som hon har kämpat för att slippa bära, samma slöja som gör att hon tvingas leva under skyddad identitet och gömma sig, på grund av religionsförtrycket.

Vi måste hjälpas åt och jobba emot en normalisering av religionsförtrycket. Skolan ska självklart kunna göra studiebesök i både moskéer och i kyrkor, men det kan inte vara en obligatorisk skoluppgift om det inte känns rätt för en elev. Och självklart måste våra elever vara välkomna till studiebesöken så som de är, utan att tvingas bära särskilda religiösa symboler eller kläder. De elever som inte vill följa med på studiebesöken måste rimligtvis kunna stanna kvar på skolan och i skolmiljön studera den religion man för tillfället ska lära sig mer om.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga Erik Pelling:

- Anser du att det ska vara obligatoriskt att eleverna i Uppsalas grund- och gymnasieskolor måste besöka religiösa byggnader, oavsett deras egen tro och övertygelse?
- Anser du att det är i sin ordning att eleverna förväntas underkasta sig religiösa krav från den tro man har ett obligatoriskt skolbesök hos?
- Känner du till om det är fler skolor i Uppsala kommun som har obligatoriska inslag i utbildningen där elever förväntas bära religiösa symboler/kläder samtidigt som de besöker kyrkor, moskéer eller andra religiösa byggnader?

Uppsala 22 mars 2023

Kent Kumpula
Gruppledare, Sverigedemokraterna

Interpellation angående bedömningar av sexuella orsaker i beslut om LVU

Den 13 mars rapporterade Ekot att flickor betydligt oftare än pojkar tvångsomhändertas på grund av sexuella orsaker eller övergrepp. Detta visar Ekots egen granskning, där de granskat omkring 300 beslut som tagits om omhändertagande enligt Lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU), som fattats på grund av ungas "eget beteende" under förra vintern. "Sexuellt beteende" som kan bestå både av att vara utsatt för sexuella övergrepp som att ha sexuella relationer, angavs som skäl för tvångsomhändertagande för var tredje flicka, men bara för var sextonde pojke.

Forskare vid Stockholms universitet som forskar inom området (och arbetar på en rapport som inte har publicerats ännu) bekräftar att de har gjort samma upptäckt: alltså att sexuella orsaker och övergrepp oftare tas upp i domar om tvångsvård i fall som rör flickor än i fall som rör pojkar.

Sexuella orsaker är sällan det enda skälet som anges i domarna, men förekommer likväl oftare bland flickor än bland pojkar. Sällan kommenteras pojkars sexuella liv, medan det förekommer kommenterar som indikerar att flickor genom sin sexuella aktivitet riskerar att hamna i en situation där hon blir sexuellt utnyttjad eller gravid i ung ålder. Ingen verkar bekymra sig över en pojkes risker att bli utsatt för sexuella övergrepp eller bli förälder i ung ålder, vilka båda men särskilt det ofrivilliga föräldrskapet är en risk som ju bör finnas även för en sexuellt aktiv pojke.

Flickor utsätts oftare för sexuella övergrepp än pojkar, vilket kan förklara en del av att sexuella övergrepp oftare förekommer i de här domarna som rör flickor. Det är ytterst allvarligt och alla flickor som utsatts måste få rätt stöd. Däremot är det inte ett "eget beteende" att bli utsatt för sexuella övergrepp. Därför är det minst sagt anmärkningsvärt och upprörande att läsa att det i vissa beslut går att läsa att flickor "lätit sig utsättas för övergrepp".

Ett aktivt sexliv ska inte vara en risk för att utsättas för sexuella övergrepp: ett sexuellt övergrepp är ett sexuellt övergrepp och det är olagligt. Att ha sex under samtycke är inte det, såvida personen man har sex med är över 15 år.

Att beskriva sexuellt umgänge som ett riskbeteende för sexuella övergrepp, är att förflytta ansvaret från gärningspersonen – som oftast är en man – till den utsatta – som oftast är en kvinna eller flicka. Denna syn på kvinnor och flickors sexualitet är inte ny. Den har synts i bland annat våldtäktsfall, då exempelvis kvinnors klädsel eller berusningsgrad har angetts som förklaringsgrunder för sexualbrott. Det är emellertid inte en syn som ska ursäktas eller accepteras. Den är utdaterad och förlegad.

Kort sagt: Sexuella orsaker kan vara en grund för omhändertagande, men Ekots granskning visar att flickors och pojkars sexualitet bedöms olika och att flickor verkar få bära ansvaret för brott som hon blir utsatt för.

Jag frågar Socialnämndens ordförande Hanna Victoria Mörck:

- Finns underlag från Uppsala kommun med i Ekots granskning?
- Hur ser du på resultatet av granskningen; att flickor och pojkars sexualitet bedöms och behandlas olika i samband med omhändertagande enligt LVU?
- Vilka rutiner finns inom förvaltningen för att säkerställa att underlag tas fram på objektiva grunder?
- Vilket stöd kan förvaltningen ge när ett barn har blivit utsatt för sexuella övergrepp och vilka rutiner finns när sådana uppgifter framkommer?

Olle Romlin (C)

23-04-24